

vanessa umboh

'STEL JE BETROKKEN OP EN VRAAG OF JE IETS VOOR DE ANDER KAN BETEKENEN'

Er leven nergens in Nederland zoveel mensen in armoede als in Rotterdam.

Armoedeactivist **Vanessa Umboh** zet zich met hart en ziel in voor deze gezinnen.

Ze geeft praktische hulp én vecht voor structurele veranderingen binnen de overheid en onze samenleving. “Als zoveel mensen in armoede leven, kun je dat niet op henzelf afschuiven. Dan faalt het systeem. En daar moeten we het over hebben.”

In 2016 las Vanessa in de krant dat een op de vijf kinderen in haar stad in armoede leefde. Ze schrok van de cijfers. Zelf zat ze met een burn-out thuis, maar het nieuwsbericht schudde haar door elkaar. Hier moest ze iets aan doen, voelde ze. Vanaf dat moment stond haar leven in het teken van deze kinderen. Hoe die missie verliep, staat beschreven in het boek *Moeder van 40.000 kinderen* van Jasper van den Bovenkamp, die uitgebreide gesprekken met haar voerde. Het boek is een

pleidooi voor verandering. Mensen in armoede worden door het huidige overheidsbeleid eerder gestraft dan geholpen, vindt ze. Denk maar aan de toeslagenaffaire. Enkele jaren nadat ze aan haar missie begon, raakte ze in een diepe depressie. Het boek heeft daarom nóg een belangrijke boodschap: zorg goed voor jezelf, want als je dat niet doet, kun je ook niet voor anderen zorgen.

Wat heb je nodig?

Het is een les die Vanessa zelf moeilijk vindt. “Ik vind het zwaar”, antwoordt ze eerlijk op de vraag hoe het met haar gaat sinds het boek is verschenen. Haar missie krijgt weer veel media-aandacht, die ze benut om haar visie over te brengen. Zo kreeg ze de hoofdrol tijdens een Kinderarmoedeconferentie in Amersfoort. Minister Carola Schouten kreeg vragen voorgelegd op basis van Vanessa’s kritiek op de overheid en het falende systeem. “Er is wel meer bewustwording”, zegt ze voorzichtig. Maar

de grote veranderingen die volgens haar nodig zijn, ziet ze nog niet gebeuren. Dat maakt haar verdrietig en soms boos. Als ze vertelt over praktische hulp die overal in de stad wordt geboden, leeft ze op. Dan klinkt ze lyrisch en enthousiast. Ze is bijvoorbeeld vrijwilliger bij speeltuin De Feijenoordse Middenstip, waar ze op een laagdrempelige manier in contact komt met kwetsbare gezinnen. Daar kan ze hulp bieden zoals het zou moeten zijn, vindt ze. “Gewoon door te vragen ‘is er iets wat ik voor je kan betekenen, wat heb je eventueel

ZORG GOED
VOOR JEZELF
ALS JE VOOR
ANDEREN WILT
ZORGEN

nodig', in plaats van toeslagen of vouchers te geven die aan allerlei regeltjes gebonden zijn."

De grootste glimlach

Vanessa vindt het belangrijk om mensen in armoede een gezicht te geven. Ze vertelt over een alleenstaande moeder met zeven kinderen, die getroffen is door de toeslagenaffaire. "Ze is zo leuk en lief en sterk; ze heeft de grootste glimlach die er is. Wat ik zo mooi vind aan dat gezin; ze nemen verantwoordelijkheid voor elkaar. Ze leren om elkaar te helpen. De een begint 's morgens al het brood te smeren, de ander legt de kleren klaar voor de volgende die onder de douche vandaan komt. Dat is echt een moeder die het beste verdient, niet veel krijgt en toch zichzelf staande houdt. En dat terwijl ze een opleiding volgt en in de nachten werkt. Als dat niet een vrouw van nu met kracht is!"

Voorouders

Vanessa voelt niet alleen steun van gelijkgestemden, maar ook van de generaties voor haar. "Mijn tantes, mijn oma, mijn overgrootmoeder... Het schijnt dat ik de zevende generatie ben die zich inzet voor kwetsbaren. Ik ben trots en dankbaar dat ik in hun voetsporen mag lopen. Ik weet dat zij mij dragen. Omdat ik hun wijsheid bij me

Vanessa met Hortence Heymacher, Roeleke Klein Ikkink, Nassima Elidrissi en Ninny Duarte Lopes; vrouwen die strijden tegen armoede

Vanessa en minister Schouten

Vanessa met Ninny Duarte Lopes

draag, durf ik moedig te zijn en in mijn eigen kracht te staan." In het eerste jaar van haar missie, toen ze diep in de schulden zat, erfde Vanessa geld uit een stuk grond van haar wijlen opa en oma. Daardoor kon ze haar schulden afbetalen. "Er was geen beter moment om zo'n geldimpuls te krijgen om mijn eigen basis weer op orde te krijgen. Het voelde als een bevestiging, dat het goed was dat ik mijn innerlijke stem volgde en zij mij van boven hielpen."

Voor elkaar klaarstaan

Inmiddels woont Vanessa in de Wielewaal, een Rotterdamse sloopwijk waar mensen nog echt voor elkaar zorgen. Als ze ziek is, komen burens soep brengen. Het doet haar denken aan haar jeugd; ze groeide op in een hechte, kleine Nederlandstalige gemeenschap

'HET VOELT ZO GOED OM ONDERDEEL VAN EEN GEMEENSCHAP TE ZIJN'

in Duitsland. "Ik voel me onderdeel van een gemeenschap, en dat voelt zo goed. Dit wens ik voor iedereen. Dat mensen voor elkaar klaarstaan. Dienstbaar zijn aan je naasten en in het bijzonder de kwetsbaren maakt niet alleen de ontvanger maar ook de gever gelukkig. Omdat het liefde is. Het is een energie die je niet ziet maar altijd zult voelen. En daarom ben ik een gelukkig mens."

ARMOEDECIJFERS NU

In Rotterdam leeft nog altijd 14,3 procent van de kinderen in een gezin met een laag inkomen. Dat is ruim twee keer zoveel als gemiddeld in Nederland. 7,3 procent van de kinderen heeft risico op langdurige armoede. Ook dat is hoger dan in de rest van Nederland. Uit: *Armoede en sociale uitsluiting*, CBS, cijfers over 2020